

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Janem Peroutkou ve věci

žalobce: **I. G.**, narozený X
státní příslušník Moldavské republiky
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2024, č. j. OAM-722/ZA-ZA11-ZA01-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že žalobcova žádost o mezinárodní ochranu je podle § 10a odst. 1

písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), nepřípustná a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

II. Obsah žaloby a ostatních podání účastníků

2. Žalobce v *žalobě* namítl, že žalovaný měl jeho opakovanou žádost o mezinárodní ochranu posoudit meritorně, a to s ohledem na nové, zásadní skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání v přechozím řízení o žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce se bojí návratu do země původu, jelikož tam panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd a není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo. Moldavsko je bezprostředně ohroženo v důsledku invaze Ruské federace na Ukrajinu. Situace v Podněstří je podobná situaci na Ukrajině a dá se očekávat, že se ještě zhorší. V proruském Podněstří došlo během ruské invaze na Ukrajinu ke střelbě z granátometů a ministerstvem státní bezpečnosti v hlavním městě Podněstří otřásla série explozí. Žalobce poukázal i na další incidenty, kdy dvě exploze vyřadily z provozu dvojici rozhlasových vysílačů v Podněstří. V případě návratu do země původu by byl žalobce ohrožen na životě. Za současných okolností Moldavsko nelze označit za bezpečnou zemi původu. Žalovaný si neopatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí a nezjistil dostatečně stav věci.
3. Žalovaný ve *vyjádření* k žalobě uvedl, že žalobce v opakované žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl žádné nové skutečnosti ani nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolnost v jeho případě. Žalovaný takové skutečnosti též neshledal. Podle žalovaného obavy z vypuknutí války v Moldavsku nebo z „přelití“ konfliktu z Ukrajiny do Moldavska nejsou aktuálně relevantní. Podle žalovaného je možné na základě informací o politické situaci a stavu dodržování lidských práv považovat Moldavsko za bezpečnou zemi původu.

III. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu a řízení o předchozí žalobcově žádosti

4. Rozhodnutím ze dne 19. 2. 2024, č. j. OAM-36/ZA-ZA11-ZA01-2024 (dále jen „rozhodnutí o první žalobcově žádosti“), žalovaný zamítl žalobcovu žádost o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Podle rozhodnutí o první žalobcově žádosti se žalobce obával toho, že by v Moldavsku mohla vypuknout válka. Byl v kontaktu s kamarády ze základní vojenské služby a ti mu sdělili, že někteří z nich byli povoláni do armády. Moldavská prezidentka prohlašovala, že napadne Podněstří a pomůže tak Ukrajině. Žalovaný v rozhodnutí o první žalobcově žádosti konstatoval, že podle vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, bylo Moldavsko zařazeno na seznam bezpečných zemí původu. Žalovaný následně obsáhle citoval z materiálu *Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu* ze dne 3. 10. 2023, podle kterého v Moldavsku neprobíhal žádný vnitřní ozbrojený konflikt a Moldavsko nebylo účastníkem žádného mezinárodního konfliktu. Ve válce na Ukrajině se neangažovalo. Žalovaný si byl vědom toho, že Moldavsko s Ukrajinou bezprostředně sousedí. V roce 2022 a počátkem roku 2023 byly zaznamenány bezpečnostní incidenty jako např. přelet ruských střel přes moldavský vzdušný prostor nebo dopad trosek ruské střely po jejím sestřelení ukrajinskou protivzdušnou ochranou. Z toho ale nebylo možné usuzovat, že by se válečný konflikt rozšířil i na území Moldavska.
5. Rozsudkem ze dne 27. 5. 2024, č. j. 40 Az 5/2024-21, zdejší soud žalobu proti rozhodnutí o první žalobcově žádosti zamítl.

6. Dne 28. 5. 2024 žalobce podal opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Žalobce uvedl, že když byl mladší, zabýval se politickou činností. Byl registrovaný v hnutí Šor a organizoval mítinky. V současnosti politicky aktivní není. Jako poslední místo bydliště uvedl vesnici blízko města Orhei ve středním Moldavsku. Žalobce výslovně uvedl, že jeho důvody pro žádání o mezinárodní ochranu jsou stejné, jako uváděl v řízení o jeho první žádosti. Moldavsko je proruský stát a jeho kamarádi, se kterými absolvoval vojenskou službu, dostávají předvolání k lékařské prohlídce a chtějí je posílat na cvičení. Žádné jiné důvody žalobce neuvedl. Poznamenal však, že minule „dostal rozhodnutí“, podle něhož je Moldavsko bezpečná země původu. Proto chtěl doložit dokumenty, že tomu tak není.
7. Žalovaný žalobci určil lhůtu pro doložení podkladů do 9. 6. 2024.
8. Žalobce prostřednictvím svého zástupce následně zaslal žalovanému vyjádření, v němž poukázal na stejné okolnosti jako v žalobě (špatná ekonomická situace, případy vražd, nebezpečí pro civilní obyvatelstvo, ohrožení v důsledku války na Ukrajině). Jiné vyjádření nebo podklady týkající se situace v Moldavsku žalobce během správního řízení nepředložil.
9. Součástí správního spisu je *Informace OAMP ze dne 13. 3. 2023 – Moldavsko: Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv*.
10. V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu odůvodnil stejně jako v řízení o jeho první žádosti. Podle žalovaného ani v Moldavsku nedošlo od doby, kdy byla posuzována žalobcova první žádost o mezinárodní ochranu, k žádné změně, která by vedla k tomu, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování nebo by mu hrozila vážná újma. Vyhláška č. 328/2015 Sb. zařadila Moldavsko na seznam bezpečných zemí původu. Žalovaný proto neshledal důvody pro opětovné posouzení žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu.

IV. Posouzení žaloby

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. O žalobě soud rozhodl bez jednání, jelikož žalovaný výslovně sdělil, že s tímto postupem souhlasí. Žalobce se k výzvě soudu nevyjádřil, jeho souhlas se tak předpokládá (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
12. Podle § 32 odst. 9 věty první zákona o azylu při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Žalobce v soudním řízení netvrdil existenci nových důležitých skutečností, které by nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí, a ani soudu není existence takových nových skutečností známa. Proto žalobu posoudil v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích uplatněných žalobních bodů. Soud též připomíná závěry ustálené judikatury, podle nichž je primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany právě žadatel (srov. např. usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48, nebo ze dne 13. 12. 2024, č. j. 7 Azs 288/2024-20).
13. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.

14. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
15. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
16. Z judikatury NSS plyne, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudky NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, ze dne 8. 10. 2015, č. j. 5 Azs 205/2014-33, nebo ze dne 19. 7. 2024, č. j. 5 Azs 80/2024-28).
17. Současně je pro přípustnost opakované žádosti třeba, aby v konkrétním případě existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Smyslem tohoto požadavku je na jedné straně umožnit nové posouzení v případech, kdy nové skutečnosti nebo zjištění mohou vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na druhé straně zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, či ze dne 27. 3. 2020, č. j. 5 Azs 325/2019-16, č. 4012/2020 Sb. NSS). Věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65).
18. Žalobce v průběhu správního řízení výslovně uvedl, že jeho důvody pro podání druhé žádosti o mezinárodní ochranu jsou stejné jako důvody pro podání jeho první žádosti. Také v žalobě žalobce formuluje důvody pro udělení mezinárodní ochrany naprosto totožně jako ve věci vedené před zdejším soudem pod sp. zn. 40 Az 5/2024 (identické formulace o tom, že v Moldavsku „panuje katastrofální ekonomická situace“, „množí se případy vražd“, „není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo“ a „Moldavská republika je bezprostředně ohrožená v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu“). Ostatně zcela shodnými (obecnými) námitkami v podobě právě připomenutých formulací v případech, v nichž vystupoval stejný zástupce jako v této věci, se správní soudy již opakovaně zabývaly. Přitom tyto námitky neshledaly důvodnými (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2024, č. j. 22 Az 28/2023-45, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2024, č. j. 2 Az 22/2023-31, přičemž NSS odmítl kasační stížnosti proti nim usneseními ze dne 18. 12. 2024, č. j. 8 Azs 221/2024-34, a ze dne 20. 6. 2024, č. j. 1 Azs 74/2024-28). S jedinou individualizovanější okolností tvrzenou v nyní projednávané věci (že některé žalobcovy

kamarády chtějí posílat na cvičení), byl žalovaný také konfrontován v řízení o první žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu.

19. Pro úplnost soud připomíná, že si je vědom rozsudku Soudního dvora ze dne 4. 10. 2024, C-406/22, *CV proti Ministerstvu vnitra České republiky*, v němž velký senát dovodil, že čl. 37 směrnice č. 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice) brání tomu, aby třetí země mohla být bezpečnou zemí původu, pokud některé části jejího území nesplňují materiální požadavky takového označení, jež uvádí příloha I této směrnice. Tento judikatorní vývoj má význam v případech, kdy správní orgány zamítnou žádost o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť žadatel pochází z bezpečné země původu, přestože vnitrostátní úprava nepovažuje zemi za bezpečnou jako celek (tj. upravuje teritoriální výjimky). V době, kdy žalovaný rozhodoval o žalobcově první žádosti o mezinárodní ochranu (kterou právě zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona o azylu) vnitrostátní úprava (§ 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb.) označovala celé Moldavsko za bezpečné. S tím, zda poměry v Moldavsku takové označení umožňovaly, se zdejší soud následně vypořádal v bodech 27 až 29 rozsudku č. j. 40 Az 5/2024-21. Podle soudu ze shromážděných podkladů nevyplývalo, že by se v Moldavsku obecně a soustavně vyskytovaly překážky pro jeho označení za bezpečnou zemi původu. Bylo tak na žalobci, aby prokázal, že v jeho individuálním případě nemohlo být Moldavsko považováno za bezpečnou zemi. To se žalobci nepodařilo.
20. Soud tak činí dílčí závěr, že žalobce v opakované žádosti netvrdil žádné nové skutečnosti, které by byly relevantní z hlediska mezinárodní ochrany [podmínka 1), resp. 2) zastavení řízení o opakované žádosti].
21. Pokud jde o případnou změnu situace v zemi původu, žalovaný si obstaral *Informaci OAMP* ze dne 13. 3. 2023. Podle tohoto podkladu v Moldavsku neprobíhaly žádné mezinárodní ani vnitřní ozbrojené konflikty. Je pravda, že tato zpráva je paradoxně starší než materiál, z něhož žalovaný vycházel při posuzování žalobcovy první žádosti o mezinárodní ochranu (*Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu* ze dne 3. 10. 2023). Logicky vzato tak na jeho základě nějaký posun v místních poměrech od doby vydání rozhodnutí o první žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu hodnotit nelze. Na druhou stranu se však z ničeho nepodává, že by *Informace OAMP* z března 2023 neměla být aktuální. Soudu není známo, že by byl válečný konflikt na Ukrajině přenesen i na území Moldavska. Žalobce také poukázal na to, že situace v Podněstří je podobná jako na Ukrajině. Ani eskalace situace v Podněstří není obecně známa; kromě toho žalobce z tohoto separatistického regionu nepochází, ale pochází z vesnice blízko města Orhei ve středním Moldavsku. Žalobce též ve správním řízení avizoval, že doloží materiály prokazující, že Moldavsko nelze považovat za bezpečnou zemi původu. Žádné takové podklady ale nepředložil. Žalobcův zástupce pouze v průběhu správního řízení podal vyjádření obsahující obecné fráze připomenuté v bodě 18 tohoto rozsudku. K seznámení se s podklady, kde měl možnost seznámit se i s *Informací OAMP* a případně navrhnout doplnění podkladů pro rozhodnutí, se žalobcův zástupce nedostavil.
22. I podmínka 3) pro zastavení řízení o opakované žádosti byla splněna. Soud nemá důvod pochybovat o tom, že podklady, z nichž žalovaný vyšel (zejm. *Informace OAMP* a rozhodnutí o první žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu) již z hlediska bezpečnostní situace v Moldavsku neodpovídají realitě. K tomu žalobce nic konkrétního netvrdil ani nepředložil.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

23. Soud uzavírá, že neshledal žalobní námitky důvodnými a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Nejvyšší správní soud však kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 21. března 2025

JUDr. Jan Peroutka v. r.
samosoudce